TEEA TUNTURI

Olokolon ylöspäin vinot seinät ja upean näkymän taivaalle tarjoava kokonaisuus antaa mielelle mahdollisuuden levätä. Teoksen isä Ilmari Mäenpää on nauttinut talven upeista revontulista Olokolon takkatulen lämmössä jo useasti.

Ilmari Mäenpään Olokolossa:

Tulevaisuuden megatrendinä lepuuttaminen

Kiiminki

Oulujärvi, kesä 2009. Kiiminkiläissäveltäjä **Ilmari Mäenpää** ja kiiminkiläisopettaja **Kari Lehto** perheineen nauttivat veden tunnelmasta. Mäenpää on juuri jättänyt taakseen elämänvaiheen, jonka aikana hän sävelsi Oulun Sinfoniaorkesterille Helium-teoksen. Luovuus ja mukavuus olivat tunteista päällimmäisinä, ja Helium sai syntymään vielä lisää.

— Seuraavana päivänä tein Olokolon pienoismallin, joka innosti, mutta jäi rahan vuoksi syrjään. Keväällä 2011 huomasin, että uskoa tälle heliumin inkarnaatiolle löytyy. Niinpä totesin, että se on tarkoitettu toteutettavaksi, Ilmari Mäenpää kertoo.

Ei tuote, vaan olotila

Viime syksynä hän lähti kokoamaan tätä taide-esinettä ja kokemusta polykarbonaatista ja puusta. Hänelle Olokolo ei ole liike-idea, se on olotila.

— Silloin tehdään, kun pitää tehdä. En halua puhua tuotteesta, en yrittämisestä, mutta koska tälle tuntuu olevan tilausta, haluan viedä sen eteenpäin, jotta voin taas keskittyä säveltämiseen, Mäenpää sanoo, eikä mairittele byrokratiaa PK-yrittämisen suhteen.

Alkuvuoden aikana Ilmari Mäenpää on kiertänyt pienoismallin kanssa pitkin Suomea, vieden kiiminkiläisosaamista muun muassa Lappeenrannan vapaa-ajan asuntomessuille ja Tampereen asuntomessuille. Olokolo on saanut upean vastaanoton.

— Lapsenomainen innostuneisuus on päällimmäisenä tunteena niillä, jotka ovat päässeet Olokolon tunnelmaan.

Yksi kokemusta hamuavista ihmisistä on maestro **Leif Segerstam**, joka on jo tilannut Olokolon itselleen ja tulee testaamaan sitä myös pohjoisen yöttömään yöhön.

— Olen valtavan inspiroitunut jo pelkästään Olokolo-nimestä. Ilmari Mäenpään upean lennokas ajatus johdattaa universumiin, Segerstam kertoo. Hän harmittelee, ettei jo viime viikolla päässyt seuraamaan Jupiterin ja Venuksen lähentymistä yötaivaalla Olokolon lämmöstä.

Olokolo mukautuu moneksi. Nykyaikainen muotoilu syntyi Mäenpään mielessä hänen Helium-sävellyksensä pohjalta.

Kokemus horisontista

Olokolo on Mäenpään omien sanojen mukaan ihmisen kokoinen rakennus, kokemus, yhteys luontoon.

— Sitä ei voi kuvailla, se täytyy kokea. Se on kerrottuna pelkkä varjo, Ilmari Mäenpää toteaa. Tämä vielä muotoaan hakeva Olokolo voisi olla järvellä lilluva lautta, moottorikelkalla vedettävä pieni reki, pyörien päällä tontilla siirreltävä mökki.

— Helposti se muuntautuisi myös auringon mukaan jalustalla pyöriväksi kelloksi, Mäenpää kuvailee Olokolon vielä osittain tuntematonta tulevaisuutta.

Takkatulen lämmössä, kuun ja revontulten valaisemassa Olokolossa Ilmari Mäenpää pohtii olemisen tärkeyttä, tulevaisuuden megatrendiä, lepuuttamista.

— Lähellä on renessanssi, uudet arvot, infoähkyn vastapaino. Kaikki lähtee yksilön tarpeista, sosiaaliset kontaktit huomioiden. Ei laiskottelu, mutta työnteon vastapaino.

Olokolon orgaaninen muoto ja luonnonläheisyys kaikkine vivahteineen on Ilmari Mäenpään luoma jatkumo sille luontokokemukselle, kun kesällä istuu laiturinnokassa ja katsoo horisonttia.

Teea Tunturi